

BUDAPEST, 1933. július hó 6-án.

HELYETTES ÁLLAMTITKÁR

Nagyméltóságú Grófné !

Kegyelmes Asszonyom !

Méltóztassék megengedni, hogy az ez év elején a Múcsarnokban rendezett gróf Klebelsberg Kuno emlékkiállítás anyagáról felvett fényképeket a legmélyebb tisztelettel megküldhessem és alázattal kérhessem azoknak kegyes elfogadását.

Engem ért az a kitüntetés, hogy ezt az emlékkiállítást megrendezhettem. Minden törekvésem oda irányult, hogy felejthetetlen nagy Miniszterem emlékezete ezzel a kiállítással is Ő hozzá és örökértékű nemzeti alkotásaihoz méltó formában nyerjen kifejezést. Éppen ez oknál fogva szükségesnek tartottam azt is, hogy a kiállítás külső megjelenése is az utókor részére fénykép-

./.

HELYETTES ÁLLAMTITKÁR

felvételekben rögzítettessék.

Amidőn ezeket a felvételeket Nagyméltóságu Grófnénak a legmélyebb tisztelettel megküldeni szerencsém van, szabadjon annak az érzésemnek is kifejezést adni, hogy e kiállítás megrendezésével is a lelkem legmélyét betöltő, annak az el nem muló hálának, kegyeletes tiszteletnek és hűséges ragaszkodásnak iparkodtam eleget tenni, melyet éltem végéig Klebelsberg Kuno gróf nagy egyénisége iránt érezek, ugy is, mint az Ő volt, érdemetlen, legkisebb munkatársa. Mert egész életemnek legnagyobb szerűbb élménye azok az évek voltak, amelyeket a Gondviselés kegyelméből és az Ő bizalmából, az Ő oldala mellett tölthettem el és áhitatos szemtanuja lehettem az Ő Istentől eredő lánglelke és alkotó erői minden megnyilatkozásainak.

Nagyméltóságu Grófnénak a legmélyebb tisztelettel

mindenkor legalázatosabb szolgálója:

Kertész K. Róbert